U N I W E R S Y T E T J A G I E L L O Ń S K I

ZESPÓŁ DYDAKTYCZNO – BIBLIOTECZNY
KRAKÓW, UL. GRONOSTAJOWA 7

INSTRUKCJA

BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO

Kraków, kwiecień 2026 r.
(aktualizacja)

Opracował: Józef Rachtan

Wprowadzono do realizacji:

Spis treści: **strona:**

I.	Zasady ogólne	2
II.	Charakterystyka obiektu oraz warunki ochrony przeciwpożarowej	4
III.	Zasady zapobiegania możliwości powstania pożaru	6
IV.	Zasady zabezpieczenia prac pożarowo niebezpiecznych	12
V.	Gaśnice, hydranty – rozmieszczenie, zasady użycia, konserwacja	13
VI.	Wyposażenie obiektu w instalacje i urządzenia przeciwpożarowe – rozmieszczenie, konserwacja	17
VII.	Organizacja i warunki ewakuacji	19
VIII.	Zasady postępowania na wypadek pożaru	22
IX.	Zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej	23
X.	Organizacja i zasady szkolenia pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej	24
XI.	Wykaz telefonów alarmowych	25
XII.	Przepisy prawne	25

Załączniki
Plan graficzny obiektu

I. ZASADY OGÓLNE.

Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów, nakłada na właścicieli, zarządców lub użytkowników obiektów użyteczności publicznej obowiązek opracowania i wdrożenia instrukcji bezpieczeństwa pożarowego, która powinna zawierać:

1) warunki ochrony przeciwpożarowej, wynikające z przeznaczenia, sposobu użytkowania, prowadzonego procesu technologicznego, magazynowania (składowania) i warunków technicznych obiektu, w tym zagrożenia wybuchem;
2) wyposażenie w wymagane urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice oraz sposoby poddawania przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym stosowanych w obiekcie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
3) sposoby postępowania na wypadek pożaru i innego zagrożenia;
4) sposoby zabezpieczenia prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, jeżeli takie prace są przewidywane;
5) warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz praktyczne sposoby ich sprawdzania;
6) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z przepisami przeciwpożarowymi oraz treścią przedmiotowej instrukcji;
7) zadania i obowiązki w zakresie ochrony przeciwpożarowej dla osób będących ich stałymi użytkownikami;
8) plany obiektów obejmujące także ich usytuowanie oraz terenów przyległych, z uwzględnieniem graficznych danych, dotyczących w szczególności:
    a) powierzchni, wysokości i liczby kondygnacji budynku;
    b) odległości od obiektów sąsiadujących
    c) parametrów pożarowych występujących substancji palnych;
    d) występującej gęstości obciążenia ogniowego w strefie pożarowej (lub w strefach pożarowych);
    e) kategorii zagrożenia ludzi, przewidywanej liczby osób na każdej kondygnacji i w poszczególnych pomieszczeniach;
    f) lokalizacji pomieszczeń i przestrzeni zewnętrznych zaklasyfikowanych jako strefy zagrożenia wybuchem;
    g) podziału obiektu na strefy pożarowe;
    h) warunków ewakuacji ze wskazaniem kierunków i wyjść ewakuacyjnych;
    i) miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic;
    j) usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo;
    k) wskazania dojść do dźwigów dla ekip ratowniczych;
    l) hydrantów zewnętrznych oraz innych źródeł wody do celów przeciwpożarowych;
    m) dróg pożarowych i innych dróg dojazdowych z zaznaczeniem wjazdów na teren ogrodzony.
9) wskazanie osób lub podmiotów opracowujących instrukcję.

Plany, o których mowa w pkt 8, powinny być przedstawione w sposób czytelny na rzutach poszczególnych kondygnacji budynku lub na planie zagospodarowania terenu.

Warunki ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w pkt 1 oraz plany, o których mowa w pkt 8, w stosunku do obiektów, gdzie wymagany jest system sygnalizacji pożaru, powinny być przekazane do właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej w celu ich wykorzystania na potrzeby planowania, organizacji i prowadzenia działań ratowniczych.

Sposób przechowywania tych dokumentów powinien zapewnić możliwość ich natychmiastowego wykorzystania na potrzeby prowadzenia działań ratowniczych.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna się znajdować w miejscach dostępnych dla ekip ratowniczych.

Do zapoznania się z instrukcją i przestrzegania jej ustaleń zobowiązani są wszyscy pracownicy, bez względu na rodzaj wykonywanej pracy, zajmowane stanowisko oraz formę zatrudnienia.

Postanowienia instrukcji obowiązują również pracowników firm i przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą lub wykonujących jakiekolwiek prace na terenie niniejszego obiektu na podstawie zawartej umowy z Uniwersytetem Jagiellońskim.
Umowa o powierzenie prac lub najem obiektu (jego części) musi zobowiązywać wykonawców (najemców) do przestrzegania ustaleń wynikających z treści instrukcji. Wykonawcy (najemcy) są zobowiązani zapoznać z treścią instrukcji swoich pracowników, którzy potwierdzają przyjęcie do wiadomości jej postanowień własnoręcznym podpisem. Administrator obiektu lub osoba przez niego upoważniona ma prawo kontrolować wykonawców (najemców) w zakresie realizacji w/w ustaleń i przestrzegania przez ich pracowników postanowień instrukcji.

Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna być poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na dwa lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu lub procesu technologicznego, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej.

II. CHARAKTERYSTYKA OBIEKTU ORAZ WARUNKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ.

1. Lokalizacja obiektu i charakterystyka pożarowo - techniczna.

Budynek Zespołu Dydaktyczno-Bibliotecznego jest jednym z obiektów Kompleksu Nauk Biologicznych III Kampusu Uniwersytetu Jagiellońskiego. Jest to obiekt 2 i 3-kondygnacyjny z głównym hallem wejściowym jednokondygnacyjnym i zawieszoną kładką łączącą segmenty. Jego długość wynosi 117 m, szerokość od 35 m do 50 m a wysokość jest zróżnicowana od 8,40 m do 11,20 m.

W skład budynku wchodzą trzy segmenty powiązane komunikacją:
- segment A (lewy) o trzech kondygnacjach użytkowych w tym jedna podziemna poniżej poziomu 0 i dwie nadziemne,
- segment B (środkowy) z hallem głównym i dwukondygnacyjną częścią dydaktyczną,
- segment C (prawy) sala audytoryjna z galerią i częścią dwukondygnacyjną.

Segment A, B, C połączone są w jedną całość układem dróg komunikacyjnych i przestrzennymi holami. Pomieszczenia techniczne w parterze niskim są wydzielone.

Konstrukcja elementów budowlanych – niepalne.
Segment lewy (A) budynku wykonany jest w klasie odporności pożarowej B, natomiast segment środkowy (B) i prawy (C) wykonany jest w klasie odporności pożarowej C.
Budynek wykonany jest z elementów nierozprzestrzeniających ognia.
Powierzchnia użytkowa budynku wynosi 7256,5 m^2.
W segmencie (A) znajdują się 1 klatka schodowa wydzielona pożarowo łącząca niski parter i piętro, jedna klatka schodowa zewnętrzna łącząca pomieszczenia biblioteki na I piętrze z poziomem terenu oraz jedna klatka schodowa nieobudowana łącząca niski parter z parterem. W segmentach (B) i (C) znajduje się po jednej klatce schodowej łączące parter i piętro.

Przeznaczenie pomieszczeń w obiekcie jest następujące:
a. parter niski:
   - segment (A) - stołówka - jadalnia dla 150 osób, magazyny z zapleczem kuchni, magazyny, pomieszczenia techniczne, pomieszczenie laboratoryjne, pomieszczenia biurowe,
   - segment (B) - maszynownia, wentylatornia, korytarz techniczny,
   - segment (C) - wentylatornia.

b. parter:
   - segment (A) – przestrzeń ogólnodostępna dla 150 osób, magazyn książek,
   - segment (B) - 3 sale audytoryjne dla 80 osób każda,
   - segment (C) - sala audytoryjna dla 399 osób, zaplecze, szatnia foyer (tzw. pasaż), usługi komercyjne.

c. piętro:
   - segment (A) - czytelnia z księgozbiorem dla 70 osób, zaplecze, biura,
   - segment (B) - dwie sale audytoryjne dla 120 osób każda, galeria, zaplecze,
   - segment (C) – pracownie komputerowe, biura.

W obiekcie zakłada się możliwość jednoczesnego przebywania ok. 1474 osób.
Szacunkowe maksymalne ilości osób w poszczególnych pomieszczeniach naniesiono w części graficznej niniejszej Instrukcji. Liczby te w okolicach sal audytoryjnych incydentalnie (w momencie, gdy jedne wykłady się kończą, a drugie mają się zaczynać) mogą przybierać wartości nawet dwukrotnie większe.

Ze względu na wysokość obiekt zaliczony jest do budynków niskich „N".

Z uwagi na to, że na każdej kondygnacji budynku przeważają pomieszczenia, w których może przebywać ponad 50 osób obiekt należy zakwalifikować do kategorii zagrożenia ludzi ZL I. Na poziomie -1 (niski parter) znajduje się wydzielona pożarowo strefa ZL III (pomieszczenia laboratoryjne i biurowe). Wydzielone pomieszczenia techniczne oraz pomieszczenia magazynowe zalicza się do kategorii zagrożenia PM o obciążeniu ogniowym poniżej 500 MJ/m^2.

Budynek podzielony jest na strefy pożarowe obejmujące:

Strefa I i **II** - parter niski: pomieszczenia magazynowe z zapleczem kuchni, stołówka, przygotowalnia posiłków, pomieszczenia socjalne, zmywalnia, pomieszczenie laboratoryjne, pomieszczenia biurowe, kawiarnia, pomieszczenia higieniczno – sanitarne. Na parterze w skład strefy II wchodzą wszystkie pomieszczenia. Do strefy II wchodzi cały poziom pietra oraz antresola sali audytoryjnej.
Strefa III - parter niski: pomieszczenia techniczne, wentylatornie, serwerownia.
Strefa IV - parter: usługi komercyjne.
Strefa V - parter niski: pomieszczenia laboratoryjne.

Na drogach komunikacyjnych strefę oddzielają drzwi dymoszczelne o odpowiedniej odporności ogniowej wyposażone w samozamykacze.
Stropy oddzielenia przeciwpożarowego wykonane są z płyty żelbetowej o grubości 25 cm. Kanały wentylacyjne przechodzące przez ściany oddzielenia przeciwpożarowego na każdej kondygnacji zostały wyposażone w klapy przeciwpożarowe odcinające.

Przeciwpożarowe zaopatrzenie wodne do zewnętrznego gaszenia pożaru zapewniają hydranty zewnętrzne rozmieszczone wokół obiektu.

Dojazd pożarowy do budynku jest zapewniony od ulicy Gronostajowej oraz Alei Wawelskiej.

2. Wyposażenie obiektu w instalacje.

Budynek wyposażony jest w następujące instalacje:

- instalacja elektryczna - główny wyłącznik prądu znajduje się przed wejściem głównym do budynku,
- instalacja odgromowa,
- instalacja wodno-kanalizacyjna,
- instalacja telefoniczna,
- ogrzewanie centralne - (MPEC),
- instalacja wentylacyjna i klimatyzacyjna (wentylacja nawiewno-wywiewna oddzielna dla każdego z segmentów, wentylacja oddymiająca w pasażu segmentu B i C).

3. Z a g r o ż e n i e p o ż a r o w e.

Większość pożarów powstaje najczęściej tam, gdzie ochrona przeciwpożarowa jest niewłaściwie zorganizowana, a znajomość przepisów przeciwpożarowych i zagrożeń profilaktycznych jest obca ogółowi pracowników, bądź też przepisy z tej dziedziny są niewłaściwie przestrzegane, a nieraz wręcz lekceważone.

Możliwości powstania pożaru mogą najczęściej wynikać z:

a) wad oraz awaryjnego stanu pracy instalacji i urządzeń elektrycznych (przeciążenia, brak okresowej konserwacji, stosowanie prowizorycznych instalacji i urządzeń),
b) zaprószenia ognia spowodowanego pozostawieniem niedopałków papierosów w sąsiedztwie materiałów palnych,
c) prowadzenia prac remontowo-budowlanych polegających na spawaniu, cięciu, rozgrzewaniu substancji, malowaniu i klejeniu z użyciem materiałów niebezpiecznych pożarowo,
d) niewłaściwego magazynowania i stosowania substancji pożarowo niebezpiecznych (niewłaściwie zlokalizowane, pozbawione odpowiedniej wentylacji),
e) celowego podpalenia.

Bardzo istotne jest również przestrzeganie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych nie tylko przez pracowników zatrudnionych w obiekcie, ale również przez studentów.

III. ZASADY ZAPOBIEGANIA MOŻLIWOŚCI POWSTANIA POŻARU.

1. W celu niedopuszczenia do powstania i rozprzestrzenienia się pożaru w każdym obiekcie powinny być przestrzegane określone zasady i przepisy w zakresie bezpieczeństwa pożarowego. Dotyczy to również działań ratowniczych i ewakuacyjnych. W związku z powyższym na terenie obiektu zabronione jest wykonywanie czynności, które mogłyby spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się lub utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji. W szczególności zabronione jest:
   1) używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników mogących zainicjować zapłon występujących materiałów:
   a) w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem urządzeń przeznaczonych do tego celu, spełniających wymagania rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 6 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej,
   b) w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo;

   Na terenie całego obiektu obowiązuje zakaz palenia tytoniu.

   2) użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi niesprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem albo warunkami określonymi przez producenta bądź nie poddawanych okresowym kontrolom, o zakresie i częstotliwości wynikającej z przepisów prawa budowlanego, jeżeli może się to przyczynić do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia ognia;
   3) garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nie przeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie

odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu;

4) rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze;
5) rozpalanie ognia, wysypywanie gorącego popiołu i żużla lub wypalanie wierzchniej warstwy gleby i traw, w miejscu umożliwiającym zapalenie się materiałów palnych albo sąsiednich obiektów;
6) składowanie poza budynkami, w odległości mniejszej niż 4 m od granicy działki sąsiedniej, materiałów palnych, w tym pozostałości roślinnych, gałęzi i chrustu;
7) użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych;
8) przechowywanie materiałów palnych oraz stosowanie elementów wystroju i wyposażenia wnętrz z materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od:
   a) urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 373,15 °K (100 °C),
   b) linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających instalacji piorunochronnej oraz czynnych rozdzielnic prądu elektrycznego, przewodów elektrycznych siłowych i gniazd wtykowych siłowych o napięciu powyżej 400 V;
9) stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych i niezapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki;
10) instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych, jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe, bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem;
11) składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji lub umieszczanie przedmiotów na tych drogach w sposób zmniejszający ich szerokość albo wysokość poniżej wymaganych wartości określonych w przepisach rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie zwanych dalej „przepisami techniczno-budowlanymi”;
12) składowanie materiałów palnych w pomieszczeniach technicznych, na nieużytkowych poddaszach i strychach, oraz na drogach komunikacji ogólnej w piwnicach;
13) przechowywanie pełnych, niepełnych i opróżnionych butli z gazami palnymi na nieużytkowych poddaszach, strychach oraz w piwnicach;
14) zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie w przypadku pożaru lub innego zagrożenia powodującego konieczność ewakuacji;
15) blokowanie drzwi i bram przeciwpożarowych w sposób uniemożliwiający ich samoczynne zamknięcie w przypadku powstania pożaru;
16) lokalizowanie elementów wystroju wnętrz, instalacji i urządzeń w sposób zmniejszający wymiary drogi ewakuacyjnej poniżej wartości wymaganych w przepisach techniczno-budowlanych;
17) wykorzystywanie drogi ewakuacyjnej z sali widowiskowej lub innej o podobnym

przeznaczeniu, w której następuje jednoczesna wymiana publiczności (użytkowników), jako miejsca oczekiwania na wejście do tej sali;

18) uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do:

a) gaśnic i urządzeń przeciwpożarowych,

b) przeciwwybuchowych urządzeń odciążających,

c) źródeł wody do celów przeciwpożarowych,

d) urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,

e) wyjść ewakuacyjnych albo okien dla ekip ratowniczych,

f) wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz kurków głównych instalacji gazowej,

g) krat zewnętrznych i okiennic, które zgodnie z przepisami techniczno-budowlanymi, powinny otwierać się od wewnątrz mieszkania lub pomieszczenia;

19) napełnianie gazem płynnym butli na stacjach paliw, stacjach gazu płynnego i w innych obiektach nieprzeznaczonych do tego celu.

2. Właściciele, zarządcy lub użytkownicy budynków oraz placów składowych i wiat, z wyjątkiem budynków mieszkalnych jednorodzinnych:

1) utrzymują urządzenia przeciwpożarowe i gaśnice w stanie pełnej sprawności technicznej i funkcjonalnej;

2) wyposażają obiekty, zgodnie z wymaganiami przepisów techniczno-budowlanych, w przeciwpożarowe wyłączniki prądu;

3) umieszczają w widocznych miejscach instrukcje postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych;

4) oznakowują, znakami zgodnymi z Polskimi Normami:

a) drogi i wyjścia ewakuacyjne (z wyłączeniem budynków mieszkalnych) oraz pomieszczenia, w których w myśl przepisów techniczno-budowlanych wymagane są co najmniej dwa wyjścia ewakuacyjne, w sposób zapewniający dostarczenie informacji niezbędnych do ewakuacji,

b) miejsca usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,

c) miejsca usytuowania elementów sterujących urządzeniami przeciwpożarowymi,

d) miejsca usytuowania nasady umożliwiającej zasilanie instalacji wodociągowej przeciwpożarowej, kurków głównych instalacji gazowej oraz materiałów niebezpiecznych pożarowo,

e) pomieszczenia i tereny z materiałami niebezpiecznymi pożarowo,

f) drabiny ewakuacyjne, rękawy ratownicze, pojemniki z maskami ucieczkowymi, miejsca zbiórki do ewakuacji, miejsca lokalizacji kluczy do wyjść ewakuacyjnych, dźwigi dla ekip ratowniczych,

g) przeciwpożarowe zbiorniki wodne, zbiorniki technologiczne stanowiące uzupełniające źródło wody do celów przeciwpożarowych, punkty poboru

wody, stanowiska czerpania wody,

h) drzwi przeciwpożarowe,

i) drogi pożarowe,

j) miejsca zaklasyfikowane jako strefy zagrożenia wybuchem;

5) umieszczają przy wjazdach do garaży zamkniętych z podłogą znajdującą się poniżej poziomu terenu, czytelną informację o dopuszczeniu lub niedopuszczeniu parkowania w tych garażach samochodów zasilanych gazem propan-butan, o których mowa w przepisach techniczno-budowlanych (zabronione jest parkowanie takich samochodów nie wyposażonych w czujki niedopuszczalnego poziomu stężenia gazu propan-butan).

3. Wokół placów składowych i składowisk przy obiektach oraz przy obiektach tymczasowych o konstrukcji palnej powinien być zachowany pas ochronny o szerokości minimum 2 m i nawierzchni z materiałów niepalnych lub gruntowej oczyszczonej.

4. Składowanie materiałów palnych pod ścianami obiektu związanych z jego funkcją, z wyjątkiem materiałów niebezpiecznych pożarowo, jest dopuszczalne pod warunkiem:
   1) nieprzekroczenia maksymalnej powierzchni strefy pożarowej, określonej dla tego obiektu;
   2) zachowania dostępu do obiektu na wypadek działań ratowniczych,
   3) nienaruszenia minimalnej odległości od obiektów sąsiednich, wymaganej z uwagi na bezpieczeństwo pożarowe,
   4) zachowania minimalnej odległości 5 m od drogi pożarowej.

5. Właściciele lub zarządcy terenów utrzymują znajdujące się na nich drogi pożarowe w stanie umożliwiającym wykorzystanie tych dróg przez pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych.

6. Przy używaniu lub przechowywaniu materiałów niebezpiecznych należy:

   1) wszystkie czynności związane z wytwarzaniem, przetwarzaniem, obróbką, transportem lub składowanie materiałów niebezpiecznych wykonywać zgodnie z warunkami ochrony przeciwpożarowej określonymi w instrukcji bezpieczeństwa pożarowego lub według wskazań ich producenta,
   2) utrzymywać ilość materiałów niebezpiecznych znajdujących się na stanowisku pracy w niewielkich ilościach (nie większą niż dobowe zapotrzebowanie lub dobowa produkcja) jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej,
   3) przechowywać zapas materiałów niebezpiecznych w oddzielnym magazynie przystosowanym do tego celu,

4) przechowywać materiały niebezpieczne w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu w następstwie procesu składowania lub wskutek wzajemnego oddziaływania,
5) przechowywać ciecze o temperaturze zapłonu poniżej 55^0 C wyłącznie w pojemnikach, urządzeniach i instalacjach przystosowanych do tego celu, wykonanych z materiałów co najmniej trudno zapalnych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia i zabezpieczonych prze stłuczeniem.

7. W jednej strefie pożarowej zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi jest dopuszczalne przechowywanie do 10 dm^3 cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 21^0 C oraz 50 dm^3 cieczy o temperaturze zapłonu 21 – 55^0 C.

8. Materiały niebezpieczne pożarowo nie powinny być przechowywane w pomieszczeniach piwnicznych, na poddaszach i strychach, w obrębie klatek schodowych i korytarzy oraz innych pomieszczeniach ogólnie dostępnych (jak również na tarasach, loggiach, balkonach).

9. Przy stosowaniu w pomieszczeniach cieczy o temperaturze zapłonu poniżej 21^0 C należy zapewnić skuteczną wentylację.

10. Prace związane z użyciem substancji łatwopalnych mogą być wykonywane wyłącznie przez uprawnionych pracowników laboratoryjnych. Czynności te mogą być wykonywane wyłącznie w miejscach do tego celu przeznaczonych (np. digestoria, wanny) oraz przy pomocy odpowiedniego sprzętu i naczyń.

11. Butle przeznaczone do przechowywania i transportu gazów palnych powinny być oznakowane zgodnie z Polskimi Normami.

12. Dopuszcza się magazynowanie w jednym pomieszczeniu:
    1) butli z gazami palnymi oraz z gazami niepalnymi, nietrującymi, z wyjątkiem gazów utleniających;
    2) butli opróżnionych z butlami napełnionymi gazem palnym, pod warunkiem ich oddzielnego ustawienia.
13. Szczegółowe wymagania dotyczące składowania i magazynowania butli z gazem płynnym określa rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 6 września 1999 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy przy magazynowaniu, napełnianiu i rozprowadzaniu gazów płynnych.
    1) butle z gazami palnymi - pełne lub opróżnione, posiadające stopy należy ustawiać jednowarstwowo w pozycji pionowej, segregując je według zawartości.
    2) butle z gazami palnymi nie posiadające stóp należy magazynować w drewnianych ramach w pozycji poziomej; dopuszcza się układanie butli w stosy o wysokości do 1,5 m.
    3) butle należy zabezpieczyć przed upadkiem, stosując bariery, przegrody lub inne środki ochronne, a zawory butli zabezpieczyć kołpakami.
    4) butle z gazem płynnym o nominalnej zawartości gazu do 11 kg mogą być stosowane pod warunkiem, że:

a) w jednym pomieszczeniu nie wolno instalować więcej niż 2 butli,
b) w pomieszczeniu, w którym instaluje się butlę należy zachować temperaturę niższą niż 35^0 C,
c) butlę należy instalować wyłącznie w pozycji pionowej,
d) butlę należy zabezpieczyć przed uszkodzeniami mechanicznymi,
e) między butlą a urządzeniem promieniującym ciepło należy zachować odległość co najmniej 1,5 m,
f) urządzenie gazowe należy łączyć z reduktorem ciśnienia gazu na butli za pomocą elastycznego przewodu o długości nieprzekraczającej 3 m i wytrzymałości na ciśnienie co najmniej 300 kPa, odpornego na składniki gazu płynnego, uszkodzenia mechaniczne oraz temperaturę do 60^0 C.

14. Instalacje i urządzenia techniczne będące wyposażeniem obiektów powinny pod względem bezpieczeństwa pożarowego odpowiadać warunkom technicznym określonym w Polskich Normach oraz przepisach szczegółowych.
Eksploatacja instalacji i urządzeń, których stan techniczny może przyczynić się do powstania pożaru, wybuchu lub rozprzestrzenienia pożaru - jest zabroniona.
Wszelkie naprawy instalacji mogą być wykonywane tylko przez uprawnionych pracowników

15. W pomieszczeniach zaliczonych do kategorii zagrożenia ludzi ZL I (pomieszczenia w których mogą przebywać ludzie w grupach ponad 50 osób) powinny być przestrzegane następujące wymagania:
1) kotary, zasłony i inne stałe elementy wyposażenia oraz wystroju wnętrz wykonane z materiałów co najmniej trudno zapalnych
2) sufity podwieszane wykonane z materiałów niepalnych lub niezapalnych niekapiących i nie odpadających pod wpływem ognia (wymagania dotyczą wszystkich części obiektu, w których występują sufity podwieszone)
3) pomieszczenie powinno posiadać co najmniej dwa czynne wyjścia przeznaczone do celów ewakuacji, oddalone od siebie o co najmniej 5 przy czym drzwi muszą otwierać się na zewnątrz.

16. Na drogach komunikacji ogólnej służących celom ewakuacji stosowanie materiałów łatwo zapalnych jest zabronione.

17. **Instalacje i urządzenia techniczne należy użytkować i utrzymywać w stanie zgodnym z warunkami technicznymi i wymogami ustalonymi przez producenta, a w szczególności należy je poddawać okresowym przeglądom i konserwacji:**
1) instalacja elektryczna: pomiar napięć i obciążeń, sprawdzenie skuteczności działania środków ochrony przeciwporażeniowej, pomiar rezystancji izolacji przewodów roboczych - nie rzadziej niż **co 5 lat,**
2) instalacja wentylacyjna: usuwanie zanieczyszczeń z przewodów wentylacyjnych - co najmniej **1 raz w roku**, przegląd techniczny przewodów wentylacyjnych i kominowych – **1 raz w roku**,
3) instalacja odgromowa: badania stanu technicznego nie rzadziej niż **co 5 lat,**

18. Wszelkie przeglądy, konserwacje i naprawy instalacji mogą być wykonywane tylko przez uprawnione osoby.

IV. ZASADY ZABEZPIECZENIA PRAC NIEBEZPIECZNYCH POD WZGLĘDEM POŻAROWYM.

Prace niebezpieczne pod względem pożarowym jak np. prace remontowo-budowlane związane z użyciem ognia otwartego prowadzone wewnątrz obiektu oraz na terenie przyległym do niego mogą stwarzać duże zagrożenie pożarowe. Dlatego też należy je prowadzić w sposób uniemożliwiający powstanie pożaru lub wybuchu.

Przed rozpoczęciem prac niebezpiecznych pod względem pożarowym, mogących powodować bezpośrednie niebezpieczeństwo powstania pożaru lub wybuchu, właściciel, zarządca lub użytkownik obiektu jest obowiązany:

- ocenić zagrożenie pożarowe w miejscu, w którym wykonywane będą prace,
- ustalić rodzaj przedsięwzięć mających na celu niedopuszczenie do powstania i rozprzestrzenienia się pożaru lub wybuchu,
- wyznaczyć osoby odpowiedzialne za odpowiednie przygotowanie miejsca pracy, za przebieg oraz zabezpieczenie miejsca po zakończeniu pracy,
- zapewnić wykonywanie prac przez osoby do tego upoważnione, posiadające odpowiednie kwalifikacje,
- zaznajomić osoby wykonujące prace z zagrożeniami pożarowymi występującymi w rejonie wykonywania prac oraz z przedsięwzięciami mającymi na celu niedopuszczenie do powstania pożaru lub wybuchu.

Przy wykonywaniu wyżej wymienionych prac należy:

- zabezpieczyć przed zapaleniem wszelkie materiały palne występujące w miejscu wykonywania prac oraz w rejonach przyległych, w tym również elementy konstrukcji budynku i znajdujących się w nich instalacjach technicznych,
- prowadzić prace niebezpieczne pod względem pożarowym w pomieszczeniach zagrożonych wybuchem lub w pomieszczeniach, w których wcześniej wykonywano inne prace związane z użyciem łatwopalnych cieczy lub palnych gazów, wyłącznie wtedy, gdy stężenie par cieczy lub gazów w mieszaninie z powietrzem w miejscu wykonywania prac nie przekracza 10 % ich dolnej granicy wybuchowości,
- posiadać w miejscu wykonywania prac sprzęt umożliwiający likwidację wszelkich źródeł pożaru,
- po zakończeniu prac poddać kontroli miejsce, w którym prace były wykonywane oraz rejony przyległe,
- używać do wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych sprzęt sprawny technicznie i zabezpieczony przed możliwością wywołania pożaru,

Szczegółowe zasady zabezpieczenia przeciwpożarowego wyżej wymienionych prac, jak również warunki uzyskania zezwolenia na ich przeprowadzenie określa właściciel - użytkownik obiektu.
Wzór protokołu zabezpieczenia prac niebezpiecznych pożarowo stanowi załącznik do niniejszej instrukcji.

V. GAŚNICE, HYDRANTY – ROZMIESZCZENIE, ZASADY UŻYCIA, KONSERWACJA.

Obiekty powinny być wyposażone w gaśnice, spełniające wymagania Polskich Norm będących odpowiednikami norm europejskich (EN) dotyczących gaśnic.

Rodzaj gaśnic powinien być dostosowany do gaszenia tych grup pożarów, które mogą wystąpić w obiekcie:

1) A - materiałów stałych, zwykle pochodzenia organicznego, których normalne spalanie zachodzi z tworzeniem żarzących się węgli;
2) B - cieczy i materiałów stałych topiących się;
3) C - gazów;
4) D - metali;
5) F - tłuszczów i olejów w urządzeniach kuchennych.

Jedna jednostka masy środka gaśniczego 2 kg (lub 3 dm^3) zawartego w gaśnicach powinna przypadać, z wyjątkiem przypadków określonych w przepisach szczególnych:

a) na każde 100 m^2 powierzchni strefy pożarowej w budynku, niechronionej stałym urządzeniem gaśniczym:
   - zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL I, ZL II, ZL III lub ZL V,
   - produkcyjnej i magazynowej o gęstości obciążenia ogniowego ponad 500 MJ/m^2,
   - zawierającej pomieszczenie zagrożone wybuchem;
b) na każde 300 m^2 powierzchni strefy pożarowej nie wymienionej w pkt 1, z wyjątkiem zakwalifikowanej do kategorii zagrożenia ludzi ZL IV.

Ponieważ obiekt przy ul. Gronostajowej 7 zaliczony jest do kategorii zagrożenia ludzi ZL I to zgodnie z rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. na każde 100 m^2 powierzchni budynku powinna przypadać co najmniej 1 gaśnica o masie środka gaśniczego 2 kg. Do zabezpieczenia przeciwpożarowego obiektu najbardziej wskazane są gaśnice proszkowe i śniegowe, które służą do gaszenia pożarów grupy A, B i C, a także urządzeń elektrycznych pod napięciem.
W pomieszczeniach usług gastronomicznych, gdzie w urządzeniach kuchennych stosuje się oleje i tłuszcze jadalne należy zastosować gaśnice przeznaczone do gaszenia pożarów grupy F.

Przy rozmieszczeniu gaśnic należy stosować następujące zasady:

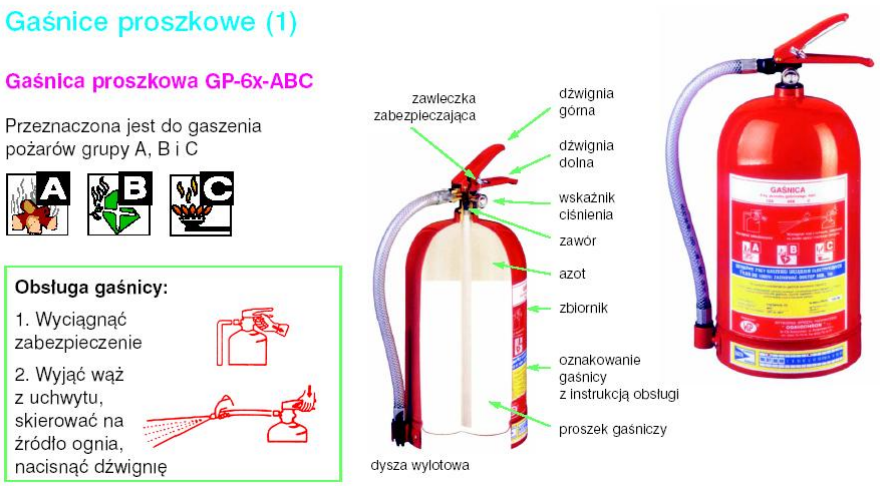
- gaśnice powinny być rozmieszczone w miejscach łatwo dostępnych i widocznych, przy przejściach i korytarzach, przy wyjściach na zewnątrz pomieszczeń,
- w obiektach o kilku kondygnacjach gaśnice należy umieszczać w tych samych miejscach na każdej kondygnacji, jeżeli warunki techniczne pozwalają na to,
- miejsca umieszczenia gaśnic powinny być oznakowane zgodnie z Polską Normą,
- do gaśnic powinien być zapewniony dostęp o szerokości co najmniej 1 m,
- gaśnice należy umieszczać w miejscach nie narażonych na uszkodzenia mechaniczne oraz działanie źródeł ciepła (piece, grzejniki),
- odległość dojścia do gaśnic nie powinna być większa niż 30 m.

GAŚNICE PROSZKOWE – cechuje wysoka skuteczność gaśnicza proszków, opierająca się przede wszystkim na ich działaniu inhibitującym (przerywającym) proces spalania, będącym reakcją chemiczną opóźniającą reakcję spalania.

Proszki przeznaczone są do gaszenia pożarów ciał stałych pochodzenia organicznego (grupa A), cieczy palnych (grupa B) i gazów palnych (grupa C) oraz urządzeń elektrycznych pod napięciem.

Gaśnice proszkowe stosuje się przede wszystkim tam, gdzie zachodzi obawa uszkodzenia materiałów i urządzeń szczególnie cennych, które przy stosowaniu innych środków gaśniczych, a zwłaszcza wody i piany mogą ulec zniszczeniu. Ograniczenie stosowania proszków ma miejsce jedynie w przypadku aparatury i urządzeń precyzyjnych, ponieważ proszek może spowodować zatarcie elementów ruchomych.

Sposób użycia gaśnicy proszkowej przedstawiony jest na etykiecie gaśnicy.

<u>Sposób użycia gaśnicy proszkowej:</u>

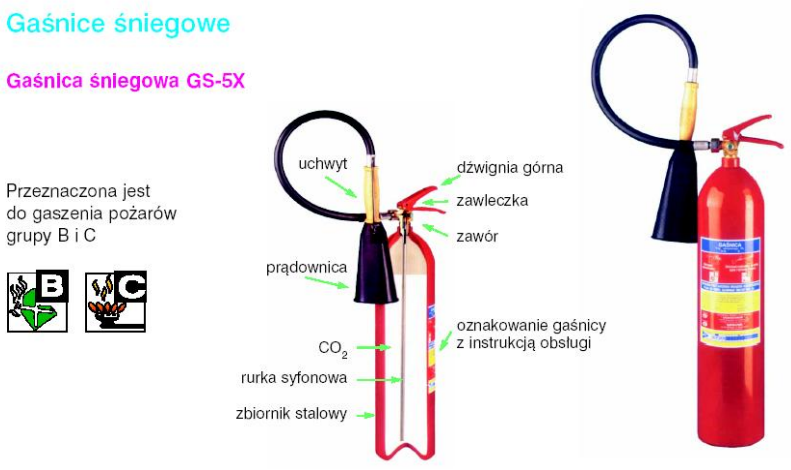
- zdjąć gaśnicę z wieszaka i udać się z nią do miejsca pożaru.
- zerwać plombę i wyjąć zawleczkę,
- uruchomić gaśnicę dźwignią i skierować strumień proszku w ognisko pożaru,
- działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej.
- ze względu na swoją budowę syfonową gaśnica pracuje prawidłowo tylko w pozycji pionowej,
- po każdorazowym użyciu gaśnica powinna być poddana naprawie warsztatowej.

GAŚNICE ŚNIEGOWE – działanie gaśnicze dwutlenku węgla polega na zmniejszeniu stopnia nasycenia mieszaniny palnej tlenem oraz schładzanie palącego się materiału.

Przeznaczone są one do gaszenia w zarodku pożarów cieczy palnych (grupa B), gazów palnych (grupa C) oraz pożarów instalacji i urządzeń elektrycznych znajdujących się pod napięciem. Przy stosowaniu gaśnic śniegowych w pomieszczeniach należy zachować szczególną ostrożność, gdyż stężenie dwutlenku węgla powyżej 5 % jest duszące, a powyżej 8 % - trujące.

Po akcji gaśniczej należy dokładnie przewietrzyć pomieszczenia, w których użyto gaśnicy śniegowej.

Sposób użycia gaśnicy śniegowej przedstawiony jest na etykiecie gaśnicy.

Sposób użycia gaśnicy śniegowej:

- po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru należy zerwać plombę i wyjąć zawleczkę,
- uruchomić gaśnicę dźwignią i kierować strumień dwutlenku węgla na ognisko pożaru,
- działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej.
- w czasie działania gaśnicy należy trzymać ją w wyznaczonych miejscach tj. za uchwyt węża i dźwignię.
- gaśnicy śniegowej nie wolno używać do gaszenia odzieży na człowieku, gdyż dwutlenek węgla zmieniając stan skupienia z ciekłego na gazowy oziębia się do temperatury ok. -72°C,
- po każdorazowym użyciu gaśnica powinna być poddana naprawie warsztatowej.

GAŚNICE WODNE-GASTRONOMICZNE – czynnikiem roboczym jest wodny roztwór środka pianotwórczego, a czynnikiem napędowym powodującym wyrzut środka jest azot.

Przeznaczone są one do gaszenia w zarodku pożarów ciał stałych pochodzenia organicznego (grupa A), pożarów olejów roślinnych i tłuszczów w urządzeniach kuchennych (grupa F)

Sposób użycia gaśnicy wodnej-gastronomicznej przedstawiony jest na etykiecie gaśnicy.

Sposób użycia gaśnicy wodnej-gastronomicznej:

- po dostarczeniu gaśnicy w miejsce pożaru należy zerwać plombę i wyjąć zawleczkę,
- uruchomić gaśnicę dźwignią i kierować strumień wodnego roztworu środka pianotwórczego na ognisko pożaru,
- działanie gaśnicy można w każdej chwili przerwać przez zwolnienie dźwigni uruchamiającej,
- ze względu na swoją budowę syfonową gaśnica pracuje prawidłowo tylko w pozycji pionowej,
- po każdorazowym użyciu gaśnica powinna być poddana naprawie warsztatowej.

Na terenie budynku istnieje wewnętrzna sieć hydrantowa (szafki hydrantowe wyposażone w węże gaśnicze i prądownice wodne).

HYDRANTY WEWNĘTRZNE – są to urządzenia przeciwpożarowe, umożliwiające podanie strumienia wody gaśniczej do ogniska pożaru, zasilane najczęściej z zewnętrznej sieci wodociągowej. Typowy hydrant wyposażony jest w zawór odcinający, odcinek węża oraz prądownicę wodną umieszczone we wnękowej tzw. szafce hydrantowej.

Używa się ich do gaszenia ciał stałych pochodzenia organicznego (grupa A) oraz do chłodzenia lub zabezpieczania powierzchni przedmiotów znajdujących się w pobliżu źródła ognia.

W celu uruchomienia hydrantu wewnętrznego należy:

- otworzyć szafkę,
- rozwinąć wąż tłoczny zakończony prądownicą,
- otworzyć (odkręcić) zawór hydrantowy (w lewo),
- otworzyć (odkręcić) zawór prądownicy (w lewo lub w prawo w zależności jaki chcemy uzyskać strumień wody)
- skierować strumień wody na źródło ognia.

Nie wolno używać hydrantów do gaszenia pożarów w obrębie elektroniki użytkowej oraz instalacji i urządzeń elektrycznych pod napięciem (niszczące działanie wody oraz możliwość porażenia prądem).

Ponadto woda nie może być użyta do gaszenia:

- ciał reagujących chemicznie z wodą (np. karbid, sód, potas),
- ciał żarzących o bardzo wysokiej temperaturze żaru,
- płynów łatwopalnych lżejszych od wody (np. benzyna, olej, rozpuszczalniki).

W związku z powyższym pełne wykorzystanie hydrantu do gaszenia ewentualnego pożaru może nastąpić tylko w ostateczności (np. po wykorzystaniu dostępnych gaśnic).

Gaśnice, hydranty wewnętrzne powinny być poddawane okresowym przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta (co najmniej 1 raz w roku). Czynności te mogą wykonywać wyspecjalizowane zakłady posiadające odpowiednie uprawnienia.

Miejsce lokalizacji gaśnic i hydrantów powinno być oznakowane znakami przeciwpożarowymi.

VI. WYPOSAŻENIE OBIEKTU W INSTALACJE I URZĄDZENIA PRZECIWPOŻAROWE - ROZMIESZCZENIE, KONSERWACJA.

Na terenie budynku znajdują się następujące instalacje i urządzenia przeciwpożarowe:

1. Instalacja sygnalizacji pożaru – jest to system czujek i przycisków pożarowych rozmieszczonych na terenie całego budynku połączonych z centralką sygnalizacji pożaru zlokalizowaną w pomieszczeniu ochrony, gdzie pełniony jest dyżur całodobowy. W przypadku włączenia się alarmu pracownik portierni (służby ochrony) obsługujący centralkę sygnalizacji pożaru (lub po otrzymaniu informacji z BMS) obowiązany jest udać się na miejsce, z którego nadszedł sygnał o alarmie i sprawdzić jego przyczynę. W razie stwierdzenia pożaru lub innego zagrożenia portier powinien zawiadomić osoby będące w strefie zagrożenia oraz telefonicznie lub w inny sposób (w obiektach gdzie jest monitoring pożarowy np. poprzez wciśnięcie przycisku ręcznego ostrzegacza pożaru - ROP) powiadomić straż pożarną wszczynając tym samym alarm dający sygnał do ewakuacji w obiekcie oraz podjąć działania zgodnie z niniejszą instrukcją bezpieczeństwa pożarowego Instalacja sygnalizacji pożaru połączona jest systemem monitoringu pożarowego ze Stanowiskiem Kierowania Komendanta Miejskiego Państwowej Straży Pożarnej w Krakowie.

   Centrala sygnalizacji pożarowej steruje:
   - klapami przeciwpożarowymi odcinającymi przechodzącymi przez ścianę oddzielenia przeciwpożarowego,
   - wyłączeniem wentylacji nawiewno - wywiewnej w przypadku powstania pożaru w strefach pożarowych,
   - zamykaniem klap przeciwpożarowych odcinających przechodzących przez strop oddzielenia pomiędzy niskim parterem a parterem,
   - zamykaniem drzwi dymoszczelnych i pożarowych dzielących korytarze na odcinki i zamykające strefy pożarowe,
   - wentylacją oddymiającą w pasażu segmentu B i C oraz w sali audytoryjnej w przypadku powstania pożaru,
   - przekazaniem informacji do centrum ochrony obiektu o stanie położenia (otwarcia lub zamknięcia) urządzeń i systemów zabezpieczających np. klap, drzwi, systemu wentylacji oddymiającej, itp.,
   - sprowadzenie wind osobowych na poziom niskiego parteru i ich zablokowanie.

2. Dźwiękowy system ostrzegawczy (DSO) - jest to system rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych dla potrzeb bezpieczeństwa osób przebywających w budynku, nadawanych automatycznie po otrzymaniu sygnału z systemu sygnalizacji pożarowej, a także przez operatora.
3. Urządzenia do usuwania dymów i gazów pożarowych (klapy dymowe) - uruchamiane automatyczne przez centralę sygnalizacji pożaru lub czujkę dymową znajdującą się przy klapie, a także ręcznie za pomocą przycisków. Klapy znajdują się w sali audytoryjnej oraz w pasażu segmentu B i C. Wentylację pożarową stanowi ponadto wentylacja oddymiająca nawiewno - wywiewna w strefach pożarowych.
4. Awaryjne oświetlenie ewakuacyjne - oświetlenie ewakuacyjne i bezpieczeństwa działa automatycznie w przypadku zaniku napięcia podstawowego niezależnie od innych systemów przeciwpożarowych. Czas działania oświetlenia wynosi nie mniej niż 1 godzinę.
5. Hydranty wewnętrzne - zlokalizowane na każdej kondygnacji (szafki hydrantowe wyposażone w węże gaśnicze i prądownice wodne).
6. Przeciwpożarowy wyłącznik prądu - wyłącznik umożliwiający w razie pożaru wyłączenie napięcia na terenie całego obiektu z wyjątkiem obwodów zasilających instalacje i urządzenia, których funkcjonowanie jest niezbędne podczas pożaru. Wyłącznik zlokalizowany jest na zewnątrz przy wejściu głównym do budynku.
7. Przeciwpożarowe klapy odcinające - są to klapy znajdujące się w przewodach wentylacyjnych i klimatyzacyjnych uniemożliwiające rozprzestrzenianie się pożaru pomiędzy strefami pożarowymi.

Instalacje i urządzenia przeciwpożarowe powinny być poddawane okresowym badaniom technicznym i czynnościom konserwacyjnym.

Częstotliwość kontroli i konserwacji instalacji sygnalizacji pożaru zależy od rodzaju zastosowanych w instalacji elementów a także od zaleceń producenta jednak zgodnie z Polską Normą powinny być przeprowadzane raz na kwartał.
Generalnie obejmują one sprawdzenie linii dozorowych, czujek pożarowych, ręcznych ostrzegaczy pożaru (przyciski pożarowe), elementów sterujących oraz centralki sygnalizacji pożaru.
Przynajmniej raz w roku należy sprawdzić stan naładowania baterii akumulatorów.

Częstotliwość kontroli i konserwacji instalacji DSO zależy od rodzaju zastosowanych w instalacji elementów i zaleceń producenta jednak w praktyce kontrole te przeprowadzane są raz na pół roku.

Kontrola systemu oddymiania powinna być przeprowadzana co najmniej raz na pół roku - w jej zakres powinien wchodzić między innymi test zadziałania, sprawdzenie szczelności klap oraz urządzeń zasilających.

Niezależnie od rodzaju systemu oświetlenia awaryjnego kontrola powinna być przeprowadzana raz w roku obejmując przede wszystkim test zadziałania oświetlenia i całokształt stanu technicznego linii zasilania, stanu opraw oraz oznakowania.

Hydranty wewnętrzne powinny być poddawane okresowym przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta (co najmniej raz w roku).
Kontrole powinny obejmować między innymi badanie ciśnienia i wydajności hydrantu.

Węże stanowiące wyposażenie hydrantów wewnętrznych powinny być raz na 5 lat poddawane próbie ciśnieniowej na maksymalne ciśnienie robocze, zgodnie z Polską Normą dotyczącą konserwacji hydrantów wewnętrznych.

Przeciwpożarowy wyłącznik prądu powinien być poddawany okresowym przeglądom technicznym i czynnościom konserwacyjnym zgodnie z zasadami określonymi w Polskich Normach i w sposób zgodny z instrukcją ustaloną przez producenta (co najmniej 1 raz w roku).

Kontrola i konserwacja przeciwpożarowych klap odcinających powinna być przeprowadzana raz w roku - w jej zakres powinien wchodzić między innymi test zadziałania (zamykanie - otwieranie), sprawdzić szczelność klap oraz urządzeń zasilających.

Wszystkie badania techniczne i czynności konserwacyjne mogą być przeprowadzane tylko przez osoby lub wyspecjalizowane zakłady posiadające odpowiednie uprawnienia.

VII. ORGANIZACJA I WARUNKI EWAKUACJI.

Z każdego miejsca w obiekcie przeznaczonego do przebywania ludzi powinny być zapewnione odpowiednie warunki ewakuacji, zapewniające możliwość szybkiego i bezpiecznego opuszczenia strefy zagrożonej lub objętej pożarem polegające na:

- zapewnieniu dostatecznej ilości, wysokości i szerokości wyjść ewakuacyjnych,
- zachowaniu dopuszczalnej długości, szerokości i wysokości przejść oraz dojść ewakuacyjnych,
- zapewnieniu bezpiecznej pożarowo obudowy i wydzieleń dróg ewakuacyjnych oraz pomieszczeń,
- zabezpieczeniu przed zadymieniem wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych dróg ewakuacyjnych, w tym na zastosowaniu urządzeń zapobiegających zadymieniu lub urządzeń i innych rozwiązań techniczno-budowlanych zapewniających usuwanie dymu,
- zapewnieniu oświetlenia awaryjnego (ewakuacyjnego i zapasowego) w pomieszczeniach i na drogach ewakuacyjnych wymienionych w przepisach techniczno-budowlanych,
- zapewnieniu możliwości rozgłaszania sygnałów ostrzegawczych i komunikatów głosowych poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy w budynkach, dla których jest on wymagany.

Ponadto należy również przestrzegać drożności wszystkich wewnętrznych dróg ewakuacyjnych (nie wolno ustawiać żadnych przedmiotów, mebli, urządzeń itp., które w najmniejszym stopniu utrudniałyby ewakuację lub zawężały przejście).

Należy również przestrzegać zasady, aby wszystkie drzwi ewakuacyjne mogły być w każdej chwili otwarte.

1. Ś r o d k i i s p o s o b y o g ł a s z a n i a a l a r m u o n i e b e z p i e c z e ń s t w i e.

W przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia na terenie obiektu bardzo istotne są zasady ogłoszenia alarmu, poinformowania studentów i pracowników obiektu o występującym niebezpieczeństwie. Informacja ta powinna być przekazana w sposób rozważny, spokojny i opanowany, tak, aby uniknąć zbędnych emocji i niekontrolowanych działań ze strony studentów.

Dlatego też na pracownikach ochrony oraz osobach funkcyjnych wyznaczonych do wykonywania działań w zakresie ewakuacji pracowników spoczywa odpowiedzialność za sprawne i bezpieczne przeprowadzenie ewakuacji studentów i pracowników, tak aby nie dopuścić do powstania bardzo niebezpiecznego zjawiska jakim jest panika.

Ogłoszenie alarmu o niebezpieczeństwie na terenie obiektu odbywa się poprzez dźwiękowy system ostrzegawczy (komunikat głosowy) uruchamiany przez system sygnalizacji pożaru.

Osoba, która pierwsza zauważy pożar lub inne zagrożenie dla ludzi lub mienia powinna niezwłocznie zaalarmować o tym fakcie osoby znajdujące się zagrożonym rejonie.

Alarmowanie zewnętrznych służb ratowniczych umożliwia sieć telefoniczna oraz monitoring pożarowy z najbliższą jednostką Państwowej Straży Pożarnej.

2. E w a k u a c j a.

W przypadku powstania pożaru lub innego zagrożenia dla życia zdrowia ludzi oraz mienia, jeżeli nie jest możliwe opanowanie go w zarodku - należy przeprowadzić ewakuację ludzi oraz mienia z zagrożonego rejonu.

Decyzję o rozpoczęciu ewakuacji podejmuje Administrator obiektu, jego Zastępca lub osoba przez niego upoważniona - kierując akcją ewakuacyjną do czasu przybycia specjalistycznych jednostek ratowniczych.

Zarządzenie ewakuacji powinno nastąpić w przypadku zaistnienia zagrożenia życia ludzi w obiekcie a szczególnie w przypadku:

- powstania pożaru, którego ugaszenie jest niemożliwe przy użyciu podręcznego sprzętu gaśniczego
- zadymienia dróg ewakuacyjnych
- dużego nasilenia i szybkiego rozprzestrzeniania się pożaru

Po podjęciu decyzji o ewakuacji osób i mienia należy niezwłocznie powiadomić wszystkie osoby przebywające w zagrożonym rejonie.

Kierujący akcją ewakuacyjną wyznacza osoby odpowiedzialne za przebieg ewakuacji, ponadto ustala ewentualną potrzebę ewakuacji cennych przedmiotów, urządzeń itp., określając w tym celu sposoby, kolejność i rodzaje ewakuowanego mienia.

W pierwszej kolejności należy ewakuować osoby z tych pomieszczeń, w których powstał pożar, lub które znajdują się na drodze rozprzestrzeniania się ognia oraz pomieszczeń, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać uniemożliwione przez pożar lub zadymienie.

Osoby niepełnosprawne ewakuowane są w miarę możliwości pierwszej kolejności z zachowaniem szczególnych środków ostrożności. Szczegółowe zasady ewakuacji osób niepełnosprawnych stanowią załącznik do niniejszej instrukcji (zarządzenie nr 94 Rektora UJ z 19 września 2023 r. w sprawie zasad ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami z obiektów Uniwersytetu Jagiellońskiego).

Wszystkie osoby powiadomione o ogłoszonej ewakuacji zabezpieczają swoje miejsca pracy (wyłączają urządzenia elektryczne, w tym grzewcze, zamykają okna) i zabierając rzeczy osobiste opuszczają budynek kierując się do najbliższego wyjścia ewakuacyjnego. Drzwi do pomieszczeń powinny zostać zamknięte (nie wolno zamykać drzwi na klucz).

W czasie ewakuacji nie wolno korzystać z wind.

Wykładowcy oraz inne osoby prowadzące zajęcia przerywają zajęcia i kierują studentów na drogę ewakuacyjną i po zabezpieczeniu stanowiska pracy niezwłocznie opuszczają obiekt.
Studenci zabierają rzeczy osobiste i niezwłocznie opuszczają obiekt.

W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie przy pomocy dostępnych środków informacyjnych (telefon, głos itp.) powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Osoby którym dym lub ogień uniemożliwił wyjście, a znajdujące się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniach jak najbardziej oddalonych od pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków (okna, balkon) ewakuować na zewnątrz przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek ratowniczych Państwowej Straży Pożarnej i innych.

Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej ze względu na mniejszą temperaturę i zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy. Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłonić chustką zamoczoną w wodzie co ułatwia oddychanie.
Podczas poruszania się przez zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.

Podczas ewakuacji z pomieszczeń, ludzi należy kierować na drogi ewakuacyjne oznaczone znakami ewakuacyjnymi.

Ewakuacja mienia nie może odbywać się kosztem sił i środków niezbędnych do ewakuacji i ratowania ludzi. Ewakuację mienia należy rozpocząć od najcenniejszych przedmiotów, urządzeń.

Po zakończeniu ewakuacji należy sprawdzić czy wszyscy ludzie opuścili poszczególne pomieszczenia. W razie podejrzenia, że ktoś został w zagrożonej strefie, należy natychmiast zgłosić ten fakt jednostkom ratowniczym przybyłym na miejsce akcji.

W przypadku obiektów, w których cyklicznie zmienia się jednocześnie grupa powyżej 50 użytkowników, w szczególności: szkół, przedszkoli, internatów, domów studenckich, praktycznego sprawdzenia organizacji oraz warunków ewakuacji należy dokonać – co najmniej raz na rok, jednak w terminie nie dłuższym niż trzy miesiące od rozpoczęcia korzystania z obiektu przez nowych użytkowników.

Przeprowadzenie ćwiczeń ewakuacyjnych powinno się odbyć zgodnie z zasadami stanowiącymi załącznik do niniejszej instrukcji („Zasady postępowania w przypadku ogłoszenia alarmu ewakuacyjnego w obiekcie Zespołu Dydaktyczno – Bibliotecznego UJ przy ul. Gronostajowej 7 w Krakowie").

VIII. ZASADY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU.

1. W przypadku powstania pożaru pierwszą najważniejszą czynnością jest alarmowanie.

Każdy, kto pierwszy zauważy pożar lub inne zagrożenie zobowiązany jest natychmiast zaalarmować:

- osoby znajdujące w najbliższym otoczeniu,
- Państwową Straż Pożarną,
- Administratora obiektu.

Należy zachować spokój i nie dopuścić do powstania paniki.
Alarm pożarowy na terenie obiektu ogłaszany jest przez dźwiękowy system ostrzegawczy w formie komunikatu głosowego uruchamiany przez system sygnalizacji pożaru. Alarmowanie Straży Pożarnej odbywa się automatycznie przez system monitoringu pożarowego. Alarmowanie Straży Pożarnej można też przeprowadzić telefonicznie.

Zgłaszając pożar do Straży Pożarnej należy podać następujące informacje:

- dokładny adres, nazwę obiektu lub jego część, w której powstał pożar,
- co się pali,
- czy istnieje zagrożenie życia ludzi,
- swoje nazwisko i numer telefonu, z którego się dzwoni. Rozłączyć się można dopiero po otrzymaniu potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia.

W razie potrzeby można alarmować inne służby - np. Pogotowie Ratunkowe, Policję, Pogotowie Energetyczne itp.

2. Akcja ratowniczo - gaśnicza.

Równocześnie z alarmowaniem Straży Pożarnej, jeśli alarmujący uzna, że nie zagraża to jego bezpieczeństwu może podjąć próbę ugaszenia pożaru przy pomocy znajdujących się w pobliżu gaśnic, kocy gaśniczych oraz hydrantów. Działania takie mogą też podjąć pozostali pracownicy, pod warunkiem, że nie będą one zagrażały ich bezpieczeństwu.

Do czasu przybycia Straży Pożarnej akcją ratowniczo - gaśniczą kieruje Administrator obiektu, jego Zastępca lub osoba przez niego upoważniona, która zajmie się zorganizowaniem wstępnych działań ratowniczo - gaśniczych polegających przede wszystkim na:

- ratowaniu zagrożonego życia ludzi (zarządzenie akcji ewakuacji),
- szybkim i prawidłowym uruchomieniu podręcznego sprzętu gaśniczego umożliwiającego ugaszenie pożaru,
- wyłączeniu dopływu prądu elektrycznego do pomieszczeń objętych pożarem,
- usunięciu z zasięgu ognia wszelkich materiałów palnych, a w szczególności butli z gazami palnymi, gazami sprężonymi, naczyń z płynami łatwopalnymi, cennych przedmiotów, urządzeń itp.
- nieotwieraniu bez potrzeby drzwi, okien do pomieszczeń, w których powstał pożar, aby dopływ powietrza nie spowodował rozprzestrzeniania się ognia.

Po przybyciu Straży Pożarnej kierownictwo akcją przejmuje jej dowódca, któremu osoba dotychczas kierująca powinna przekazać niezbędne informacje o zaistniałej sytuacji oraz podjętych działaniach.

Kierujący działaniem ratowniczym ma uprawnienia do:

- zarządzenia ewakuacji ludzi i mienia,
- wstrzymania ruchu drogowego oraz wprowadzenia zakazu przebywania osób postronnych w rejonie działania ratowniczego,
- przejęcia w użytkowanie na czas niezbędny do działań ratowniczych nieruchomości, środków transportu, ujęć wody, a także przedmiotów i urządzeń przydatnych w działaniach ratowniczych,
- żądania niezbędnej pomocy od instytucji, podmiotów gospodarczych i osób fizycznych,
- odstąpienia w trakcie działań ratowniczych od zasad działania uznanych powszechnie za bezpieczne.

IX. ZADANIA I OBOWIĄZKI W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ.

1. Właściciel, zarządca lub użytkownik budynku, obiektu lub terenu, zapewniając jego ochronę przeciwpożarową obowiązany jest w szczególności:
   1) przestrzegać przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych i technologicznych,
   2) wyposażyć budynek, obiekt lub teren w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach,
   3) zapewnić konserwację i naprawy sprzętu oraz urządzeń zgodnie z zasadami i wymaganiami gwarantującymi sprawne i niezawodne ich funkcjonowanie,
   4) zapewnić osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie bezpieczeństwo i możliwość ewakuacji,
   5) przygotować budynek, obiekt lub teren do prowadzenia akcji ratowniczej,
   6) ustalić sposoby postępowania na wypadek powstania pożaru lub innego zagrożenia miejscowego,
   7) organizować szkolenia pracowników w dziedzinie ochrony przeciwpożarowej,

8) zamieszczać w umowach o wykonywanie usług remontowych zawieranych z jednostkami zewnętrznymi klauzuli o odpowiedzialności za nieprzestrzeganie przepisów przeciwpożarowych, zwłaszcza podczas wykonywania prac pożarowo niebezpiecznych.

2. Do obowiązków pozostałych pracowników należy:
   1) uczestniczenie w szkoleniach z zakresu ochrony przeciwpożarowej,
   2) znajomość instrukcji bezpieczeństwa pożarowego,
   3) przestrzeganie obowiązujących przepisów przeciwpożarowych,
   4) znajomość zasad postępowania w przypadku powstania pożaru,
   5) znajomość zasad postępowania w przypadku ogłoszenia w obiekcie alarmu ewakuacyjnego,
   6) znajomość obsługi i zastosowania podręcznego sprzętu gaśniczego,
   7) wykonywanie poleceń przełożonych zmierzających do podniesienia stanu bezpieczeństwa pożarowego,
   8) bezzwłoczne powiadamianie przełożonych o niebezpieczeństwie zagrożenia pożarowego,
   9) utrzymywanie swoich stanowisk pracy w stanie gwarantującym pełne bezpieczeństwo pożarowe w toku wykonywania czynności służbowych jak i po ich zakończeniu,
   10) uczestniczenie w akcjach ratowniczo - gaśniczych i podporządkowanie się kierującemu akcją.

X. ORGANIZACJA I ZASADY SZKOLENIA PRACOWNIKÓW W ZAKRESIE OCHRONY PRZECIWPOŻAROWEJ.

Szkolenie pracowników w zakresie ochrony przeciwpożarowej jest jednym z zasadniczych elementów profilaktyki w dziedzinie bezpieczeństwa pożarowego.
Szkolenie ma na celu zapoznanie pracowników z:

1) zagrożeniem pożarowym występującym na terenie obiektu,
2) obowiązkami pracowników w zakresie zapobiegania pożarom,
3) obowiązkami pracowników w przypadku powstania pożaru (akcja ratowniczo - gaśnicza, ewakuacja),
4) zasadami obsługi i zastosowania podręcznego sprzętu gaśniczego.

Szkolenie wstępne nowoprzyjętych pracowników przeprowadza Inspektorat Ochrony Przeciwpożarowej UJ w ramach instruktażu ogólnego bhp. Ponadto w ramach szkolenia wstępnego pracownik powinien zostać zapoznany przez przełożonego lub administratora obiektu z postanowieniami "Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego". Ponowne szkolenie przeprowadza się w przypadku stwierdzenia podczas kontroli u pracowników nieznajomości podstawowych przepisów przeciwpożarowych.

Co 2 lata wszyscy pracownicy powinni zostać zapoznani z treścią Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego (po przeprowadzonej aktualizacji).
Udział w szkoleniu przeciwpożarowym jest obowiązkiem wszystkich pracowników.

XI. WYKAZ TELEFONÓW ALARMOWYCH.

- ADMINISTRATOR OBIEKTU ……
- PAŃSTWOWA STRAŻ POŻARNA 112 lub 998
- POGOTOWIE RATUNKOWE 112 lub 999
- POLICJA 112 lub 997
- POGOTOWIE GAZOWE 992
- POGOTOWIE ENERGETYCZNE 991
- POGOTOWIE WODOCIĄGOWE 994

XII. PRZEPISY PRAWNE

1. Ustawa z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (t.j. Dz.U. z 2024 r., poz. 275).

2. Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 725 z późn. zm.).

3. Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1225 z późn. zm.).

4. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 822).

5. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie przeciwpożarowego zaopatrzenia w wodę oraz dróg pożarowych (Dz.U. Nr 124, poz. 1030).

6. Rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 6 czerwca 2016 r. w sprawie wymagań dla urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w atmosferze potencjalnie wybuchowej (Dz. U. 2016 r., poz. 817).

7. Polska Norma PN-N-01256/02:1992 "Znaki bezpieczeństwa. Ewakuacja".

8. Polska Norma PN-EN ISO 7010:2012 „Symbole graficzne – barwy bezpieczeństwa i znaki bezpieczeństwa.

9. Polska Norma PN-N-01256/04:1997 „Znaki bezpieczeństwa. Techniczne środki przeciwpożarowe”.

INSTRUKCJA
postępowania na wypadek pożaru.

1. Jeżeli zauważysz pożar lub inne niebezpieczeństwo zaalarmuj ochronę budynku (głosem, telefonicznie lub wciskając przycisk ręcznego ostrzegacza pożaru – ROP).

2. Zaalarmuj o istniejącym niebezpieczeństwie osoby z najbliższego otoczenia, zwłaszcza te, które znajdują się w rejonie zagrożenia.

3. Jeżeli pożar jest niewielki i uznasz, że nie stwarza to dla Ciebie zagrożenia - zgaś go sam za pomocą dostępnych w pobliżu gaśnicy/hydrantu/koca gaśniczego i zgłoś o tym pracownikowi służby ochrony/portierni.

NIE WOLNO GASIĆ WODĄ
INSTALACJI I URZĄDZEŃ ELEKTRYCZNYCH BĘDĄCYCH POD NAPIĘCIEM.

4. Jeżeli pożar jest większy – zaalarmuj pracownika służby ochrony/portierni i opuść zagrożone miejsce najbliższą oznakowaną drogą ewakuacyjną.

5. Jeżeli na drodze ewakuacyjnej będzie dym, idąc pochyl się jak najniżej - nad samą posadzką jest zawsze więcej czystego powietrza i lepsza widoczność.

6. Jeżeli sytuacja pożarowa nie pozwoli Ci opuścić pomieszczenia (np. gęsty dym, ogień) - wróć, zamknij drzwi i wzywaj pomocy przez okno, lub telefonicznie. W zamkniętym pomieszczeniu możesz przetrwać pożar.

ZACHOWAJ SPOKÓJ I NIE ULEGAJ PANICE!

Załącznik do Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego

ZEZWOLENIE

na przeprowadzenie prac niebezpiecznych pod względem pożarowym

1. Miejsce prac …..
2. Rodzaj wykonywanych prac .....
3. Czas prac:
   od dnia .....od godz. ..... do dnia ……..do godz. .....
4. Zagrożenie pożarowe /wybuchowe/ w miejscu prac:
   ……
   ……
5. Sposoby zabezpieczenia pomieszczeń, urządzeń przed możliwością powstania pożaru /wybuchu/: .....
   .....
   .....
6. Środki zabezpieczenia:

a/ przeciwpożarowe .....
.....
b/ bhp .....
c/ inne .....

7. Sposób wykonania prac: .....
   .....
8. Osoby odpowiedzialne za:

a/ przygotowanie miejsca pracy, środków zabezpieczających, za przebieg prac:
Nazwisko i imię:..... Podpis .....

b/ dokonanie oceny zagrożenia wybuchem /analiza stężenia par cieczy, gazów, pyłów/:*
Nazwisko i imię: ..... Podpis .....

c/ przeprowadzenie kontroli miejsca prac po ich zakończeniu:
Nazwisko i imię: ..... Podpis .....

9. Wykonawca prac oświadcza, że osoby wykonujące prace znają zasady użycia gaśnic, kocy gaśniczych i hydrantów wewnętrznych oraz zasady zachowania się w przypadku powstania/zauważenia pożaru obowiązujące w obiekcie, w którym wykonują prace i potwierdza zapoznanie się z treścią „Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego" opracowanej dla
   ……
10. Zezwalam na rozpoczęcie prac – po złożeniu podpisów przez osoby wymienione w pkt 8.

Wykonawca prac	Użytkownik /zarządca obiektu/	Specjalista ds. Ochrony Przeciwpożarowej	Inspektor nadzoru budowlanego
.....	.....	……	.....

Kraków, dnia ……..

* - niepotrzebne skreślić

Załącznik do Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego

ZASADY
postępowania w przypadku ogłoszenia alarmu ewakuacyjnego w obiekcie Zespołu Dydaktyczno - Bibliotecznego UJ przy ul. Gronostajowej 7 w Krakowie.

1. Decyzję o podjęciu ewakuacji podejmuje Administrator obiektu, jego Zastępca lub osoba upoważniona, a po przyjeździe jednostek ratowniczych osoba kierująca akcją ratowniczo-gaśniczą.

2. W przypadku włączenia się alarmu II stopnia w instalacji sygnalizacji pożaru alarm ewakuacyjny ogłaszany jest automatycznie przez dźwiękowy system ostrzegawczy.

3. Osoby funkcyjne (ochrona obiektu, wyznaczeni pracownicy administracyjni) zakładają służbowe kamizelki odblaskowe i upewniają się czy wszystkie osoby opuściły pomieszczenia i zgłaszają ten fakt osobie kierującej akcją ewakuacyjną. Należy również zgłosić ewentualne osoby poszkodowane.

4. Wszyscy pracownicy zabezpieczają swoje miejsca pracy (wyłączają urządzenia elektryczne, w tym grzewcze, zamykają okna) i zabierając rzeczy osobiste opuszczają obiekt. Drzwi do pomieszczeń powinny zostać zamknięte (nie wolno zamykać drzwi na klucz). Wykładowcy i inne osoby prowadzące zajęcia przerywają zajęcia i kierują studentów na drogę ewakuacyjną. Studenci zabierają rzeczy osobiste i niezwłocznie opuszczają budynek. Na klatkach schodowych obowiązuje zakaz zbiegania po schodach.

5. W czasie przeprowadzanej ewakuacji wyznaczone osoby funkcyjne zabezpieczają wejścia do budynku by nie wpuszczać na teren obiektu żadnej osoby z zewnątrz, a w przypadku przyjazdu jednostki Straży Pożarnej winny wskazać miejsce pożaru.

6. Ewakuację ludzi należy rozpocząć od pomieszczeń, kondygnacji, w których powstał pożar lub inne zagrożenie miejscowe lub które znajdują się na kierunku rozprzestrzeniania się ognia a następnie pomieszczeń sąsiednich, kondygnacji wyższych i niższych oraz pomieszczeń i kondygnacji, z których wyjście lub dotarcie do bezpiecznych dróg ewakuacji może zostać uniemożliwione przez pożar lub zadymienie.

7. Ewakuowanych ludzi należy kierować na poziome drogi ewakuacyjne zgodnie z kierunkami określonymi przez znajdujące się na ścianach i drzwiach budynku znaki ewakuacyjne do wyjścia na zewnątrz budynku.

8. Miejsce zbiórki osób ewakuowanych – parking przed budynkiem oraz zielenic od strony ulicy Grota- Roweckiego.

9. Należy dążyć do tego, aby wśród ewakuowanych w pierwszej kolejności były osoby o ograniczonej z różnych względów zdolności poruszania się.

10. W czasie ewakuacji nie wolno korzystać z wind – winda powinna zostać sprowadzona na parter, otwarta i zablokowana.

11. Osoby ranne, z ograniczoną zdolnością poruszania się należy ewakuować przy wykorzystaniu wózków, noszy bądź przenosić na rękach.

12. W przypadku blokady dróg ewakuacyjnych, należy niezwłocznie przy pomocy dostępnych środków informacyjnych (telefon, głos itp.) powiadomić kierownika akcji ewakuacyjnej. Osoby którym dym lub ogień uniemożliwiły wyjście, a znajdujące się w strefie zagrożenia, należy zebrać w pomieszczeniu jak najbardziej odległym od pożaru i w miarę posiadanych środków oraz istniejących warunków (okno, balkon) ewakuować na zewnątrz przy pomocy sprzętu ratowniczego przybyłych jednostek ratowniczych Państwowej Straży Pożarnej i innych.

13. Przy silnym zadymieniu dróg ewakuacyjnych należy poruszać się w pozycji pochylonej, starając się trzymać głowę jak najniżej ze względu na mniejszą temperaturę i zadymienie panujące w dolnych partiach pomieszczeń i korytarzy. Usta i drogi oddechowe należy w miarę możliwości zasłonić chustką zamoczoną w wodzie, co ułatwia oddychanie. Podczas przemieszczania się przez zadymione odcinki dróg ewakuacyjnych należy poruszać się wzdłuż ścian, by nie stracić orientacji co do kierunku ruchu.

14. W przypadku przybycia jednostek straży pożarnej w trakcie akcji ewakuacyjnej kierujący przebiegiem akcji zobowiązany jest do złożenia krótkiej informacji o przebiegu ewakuacji a następnie należy podporządkować się poleceniom dowódcy przybyłej jednostki straży pożarnej.

Załącznik do zarządzenia nr 94 Rektora UJ z dnia 19 września 2023 r.

Zasady ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami, z obiektów Uniwersytetu Jagiellońskiego

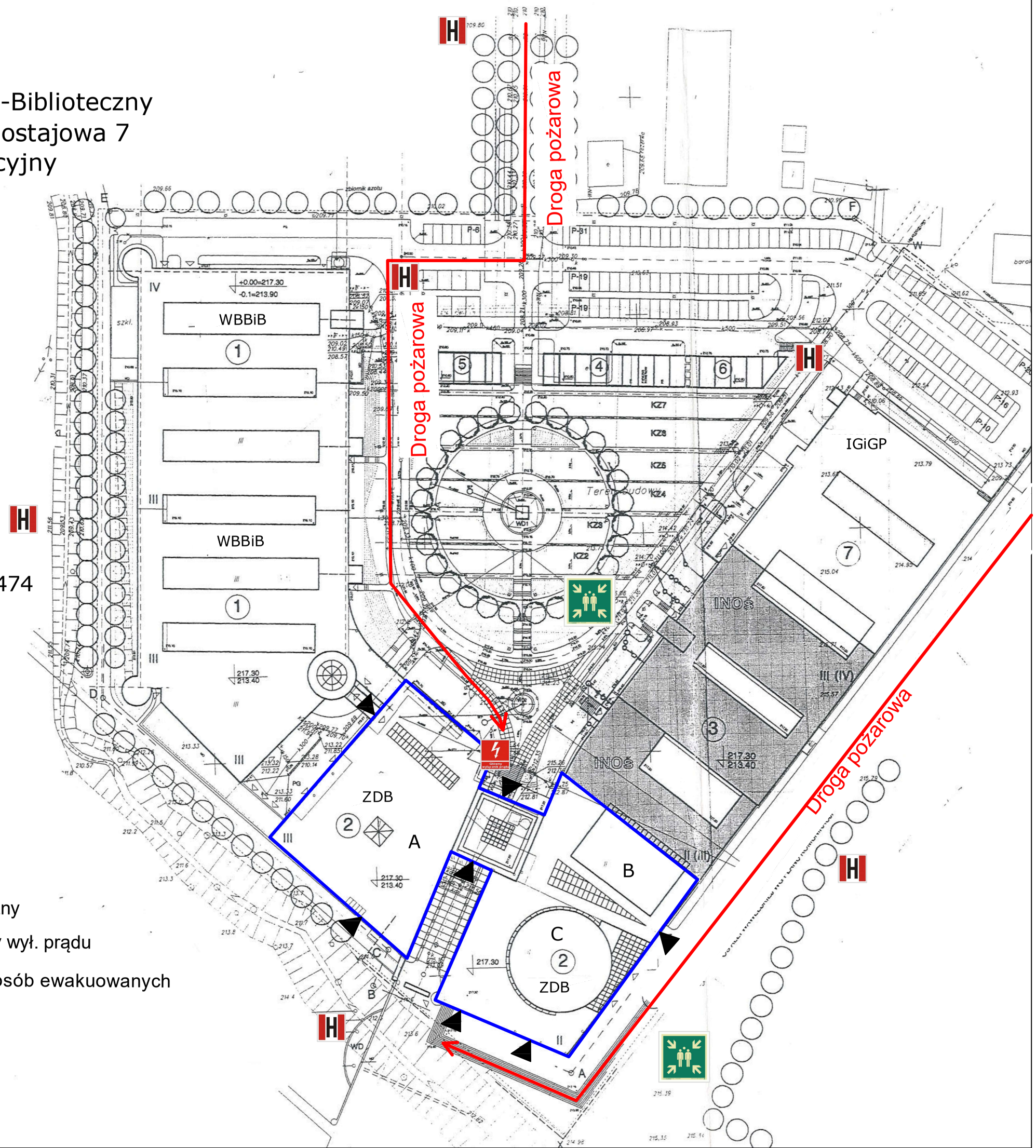
1. W przypadku wystąpienia zagrożenia lub w przypadku konieczności przeprowadzenia w obiekcie Uniwersytetu Jagiellońskiego praktycznego sprawdzenia organizacji i warunków ewakuacji wdraża się niżej wymienione rozwiązania i procedury dotyczące ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami, z obiektów Uniwersytetu Jagiellońskiego.
2. Ewakuacja osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami, nie może wpływać ograniczająco na organizację ewakuacji pozostałych osób z obiektu.
3. Odpowiedzialność za ewakuację osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami, ponosi w przypadku:
   1) pracownika – jego bezpośredni przełożony, a jeżeli bezpośredni przełożony jest osobą z niepełnosprawnością, za ewakuację odpowiada jego zastępca lub wyznaczona osoba funkcyjna;
   2) studenta/doktoranta przebywającego na zajęciach dydaktycznych – osoba prowadząca zajęcia, a jeżeli osoba prowadząca zajęcia jest osobą z niepełnosprawnością, za ewakuację odpowiada wyznaczona osoba funkcyjna;
   3) osoby trzeciej przebywającej w zagrożonym obiekcie – wyznaczona osoba funkcyjna.
4. Osoba odpowiedzialna za ewakuację osób z niepełnosprawnościami, o której mowa w ust. 3, ewakuowaną osobę z niepełnosprawnością poruszającą się na wózku:
   1) kieruje do odrębnej strefy pożarowej w obiekcie lub
   2) znosi na parter obiektu przez ewakuacyjną klatkę schodową, kierując się do wyjścia na zewnątrz (bez opuszczania wózka), lub przewozi do ewakuacyjnej klatki schodowej (jeżeli jest to strefa bezpieczna, wydzielona pożarowo i oddymiana), pozostawiając przy niej jedną osobę do asysty, oraz zgłasza ten fakt osobie kierującej ewakuacją.
5. W przypadku ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami, jest możliwe korzystanie ze specjalistycznego sprzętu i urządzeń (np. krzesła i materaca do ewakuacji). O konieczności zastosowania odpowiedniego sprzętu lub urządzeń decyduje osoba kierująca ewakuacją.
6. Dziekani, dyrektorzy instytutów, kierownik Działu Administrowania Nieruchomościami, kierownik Działu Administracji Kampusu 600-lecia Odnowienia UJ oraz administratorzy samodzielnych obiektów, w porozumieniu z dyrektorem Centrum Dostępności UJ, wyznaczają osoby funkcyjne odpowiedzialne za ewakuację osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami.
7. Kierownicy jednostek, o których mowa w ust. 6, oraz administratorzy samodzielnych obiektów są zobowiązani do organizacji i przeprowadzania co najmniej raz w roku kalendarzowym okresowych szkoleń dla osób funkcyjnych z zakresu ewakuacji osób ze szczególnymi potrzebami, w tym osób z niepełnosprawnościami.
8. Ewakuacja osoby, dla której sporządzono Indywidualny Plan Ewakuacji, odbywa się na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu z uwzględnieniem rozwiązań i procedur zawartych w Indywidualnym Planie Ewakuacji.

LISTA OSÓB
potwierdzających zapoznanie się
z treścią Instrukcji bezpieczeństwa pożarowego
dla budynku Zespołu Dydaktyczno-Bibliotecznego UJ
przy ul. Gronostajowej 7 w Krakowie.

Lp.	Data	Nazwisko i imię	Stanowisko	Podpis

Zespół Dydaktyczo-Biblioteczny
Kraków, ul. Gronostajowa 7
Plan sytuacyjny

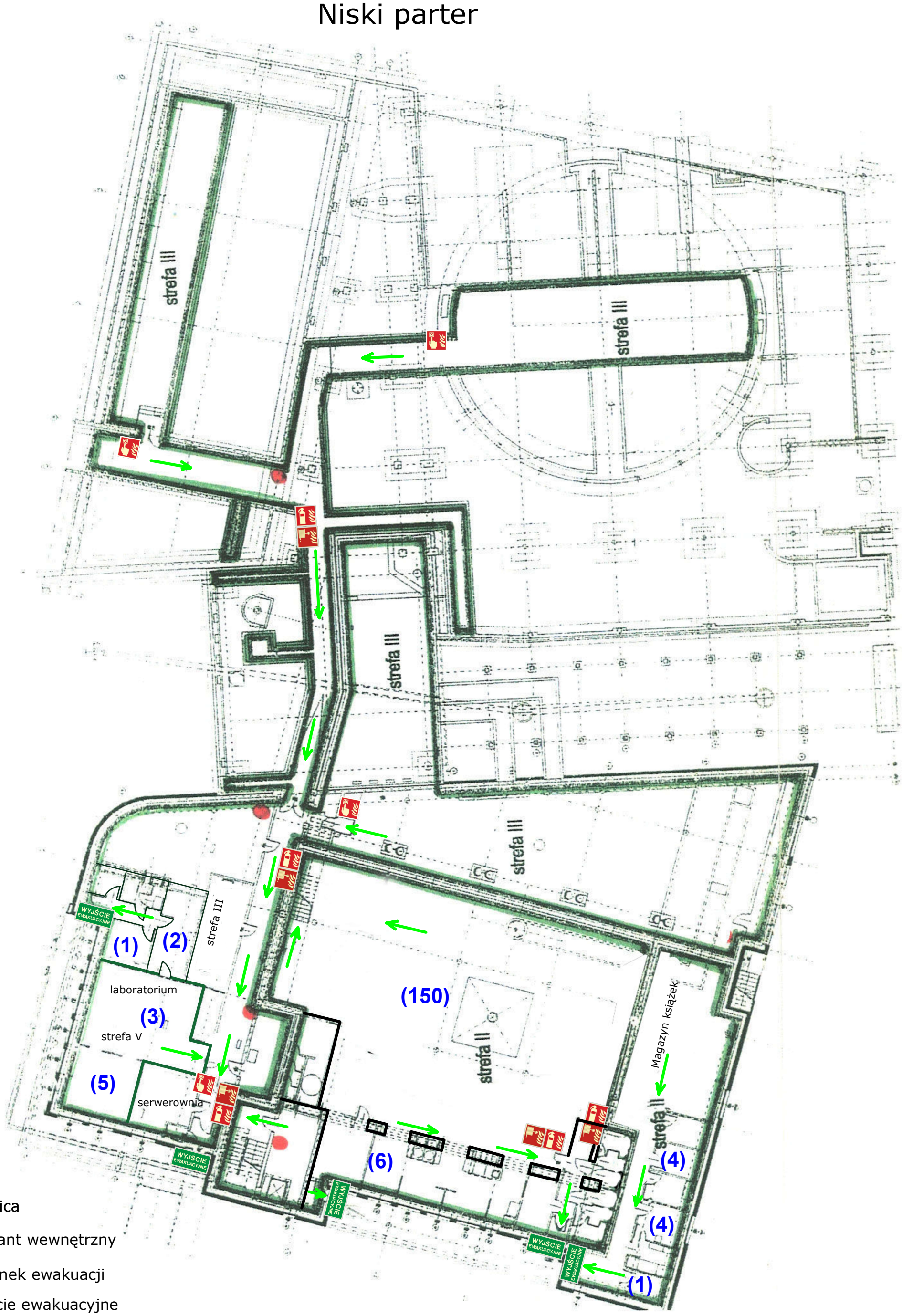
Dane obiektu:
Powierzchnia - 4680 m²
Wysokość - 11,2 m
Ilość Kondygnacji - 3
Kat. zagrożenia ludzi - ZL I
Maksymalna ilość osób w budynku - ok. 1474

LEGENDA:

- Hydrant zewnętrzny
- Przeciwpożarowy wył. prądu
- Miejsce zbiórki osób ewakuowanych

Zespół Dydaktyczo-Biblioteczny
Kraków, ul. Gronostajowa 7
Niski parter

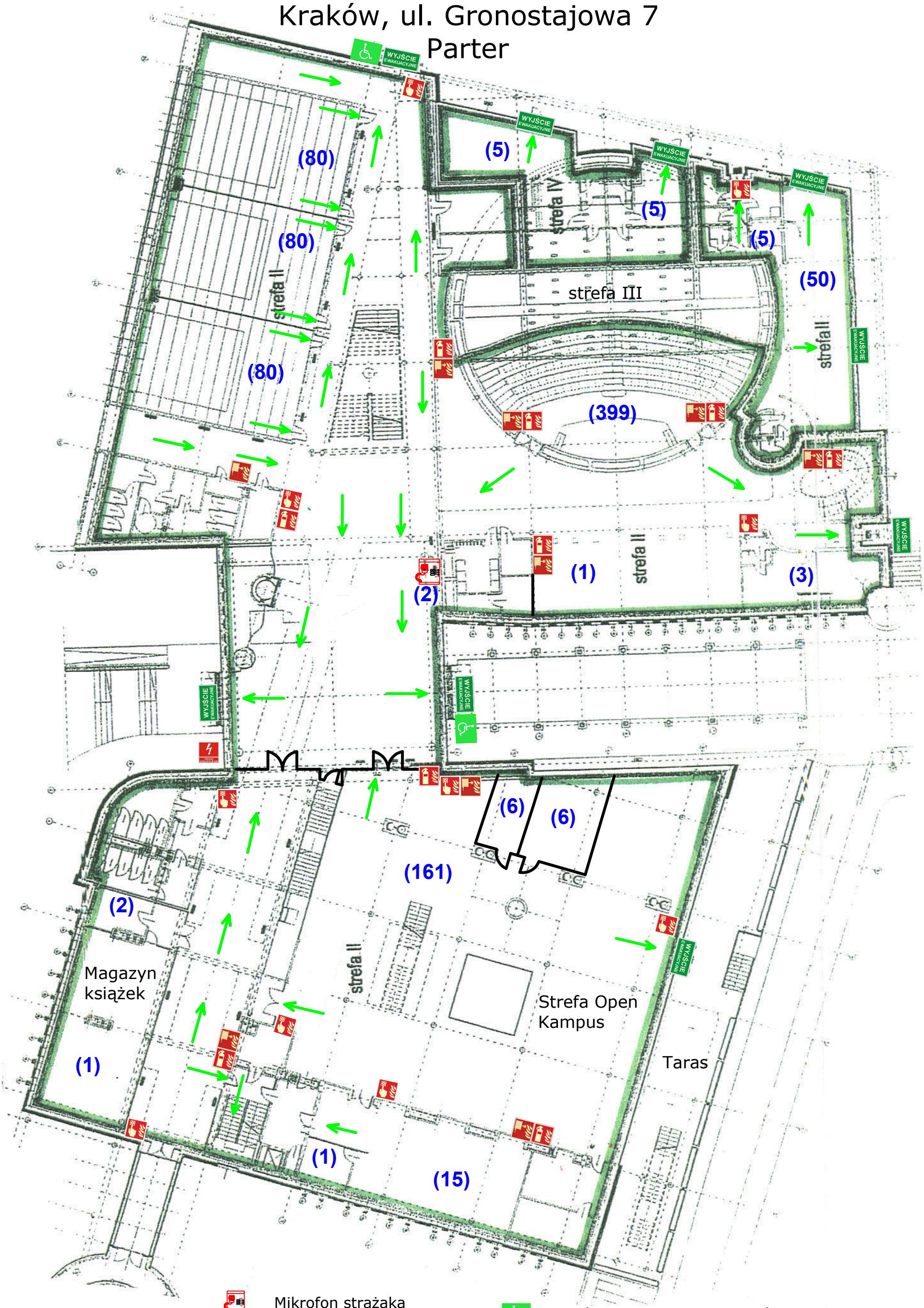

Legenda

- Gaśnica
- Hydrant wewnętrzny
- Kierunek ewakuacji
- Wyjście ewakuacyjne
- (30) Ilość osób w pomieszczeniu
- Ręczny ostrzegacz pożarowy
- Granica stref pożarowych

Maksymalna ilość osób na kondygnacji - 176

Zespół Dydaktyczo-Biblioteczny
Kraków, ul. Gronostajowa 7
Parter

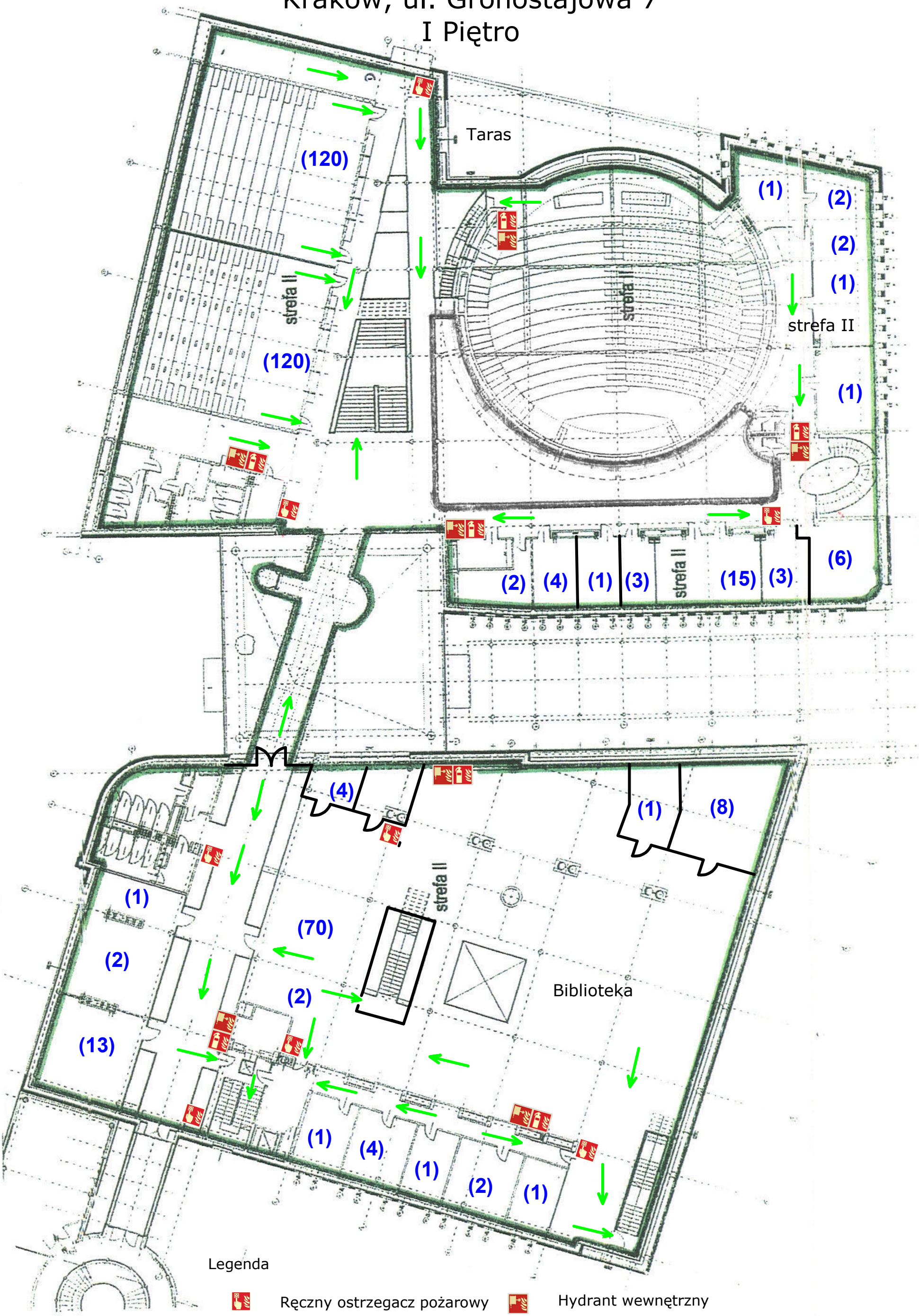

Legenda

- Gaśnica
- Hydrant wewnętrzny
- Granica stref pożarowych
- Mikrofon strażaka
- Ręczny ostrzegacz pożarowy
- WYJŚCIE EWAKUACYJNE — Wyjście ewakuacyjne
- (50) — Ilość osób w pomieszczeniu
- Wyjście ewakuacyjne dla osób niepełnosprawnych
- Kierunek ewakuacji
- Przeciwpożarowy wył. prądu

Maksymalna ilość osób na kondygnacji - 902

Zespół Dydaktyczo-Biblioteczny
Kraków, ul. Gronostajowa 7
I Piętro

Legenda

- Ręczny ostrzegacz pożarowy
- Hydrant wewnętrzny
- Gaśnica
- Kierunek ewakuacji
- Granica stref pożarowych
- (50) Ilość osób w pomieszczeniu

Maksymalna ilość osób na kondygnacji - 391

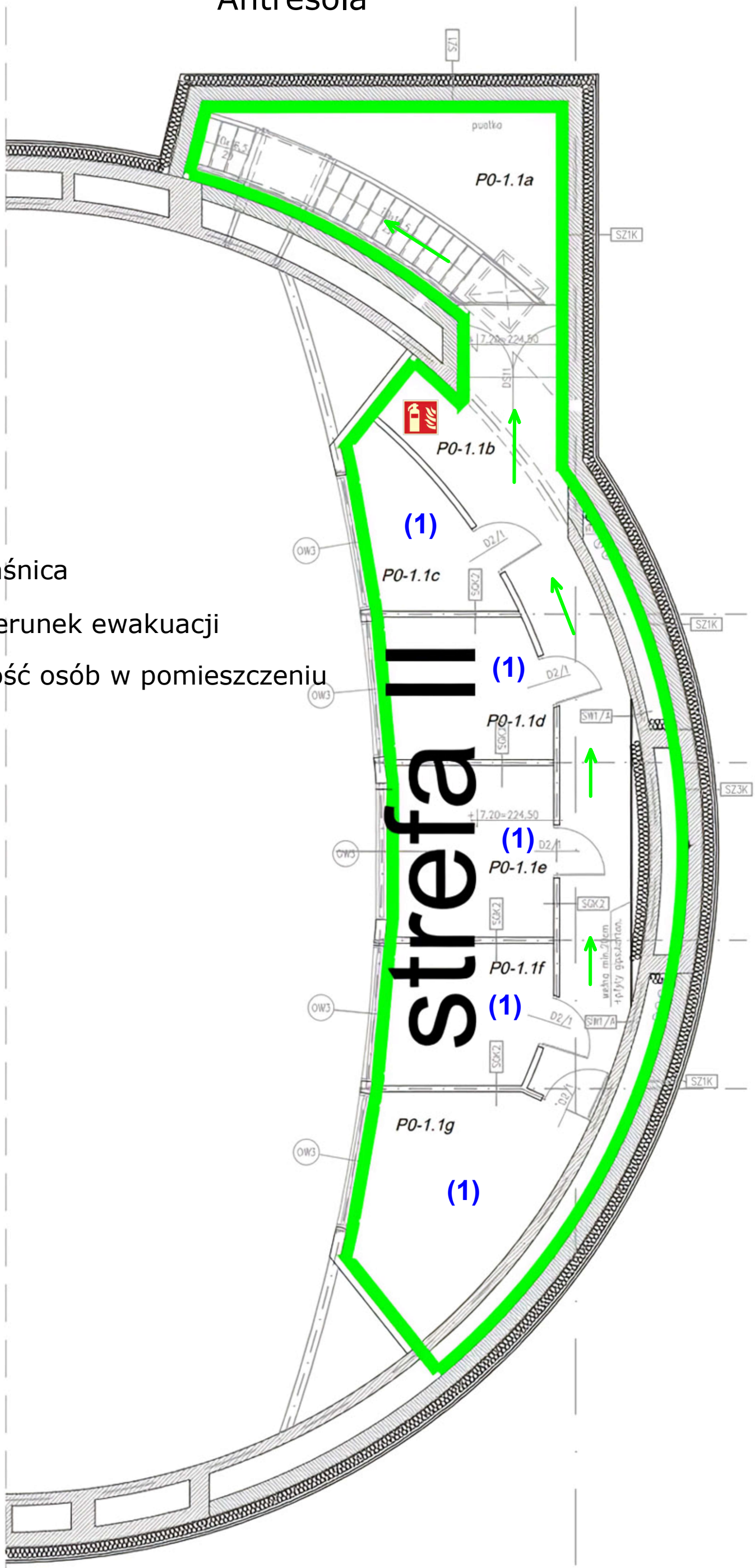
Zespół Dydaktyczo-Biblioteczny
Kraków, ul. Gronostajowa 7
Antresola

Legenda

Gaśnica

Kierunek ewakuacji

(1) Ilość osób w pomieszczeniu

Maksymalna ilość osób na kondygnacji - 5